

Ola Tunander, professor och forskningschef vid Oslo fredsforskningsinstitut (PRIO)

Kriget mot Libyen

Kom och lyssna på Ola Tunander!

Tisdag 12 mars kl 19.00. Folkets hus A-sal,

Ö. Köpmansgatan 34, Karlskrona Fri entré

Arrangörer:

Blekingenätverket för oberoende, fred och alliansfrihet *

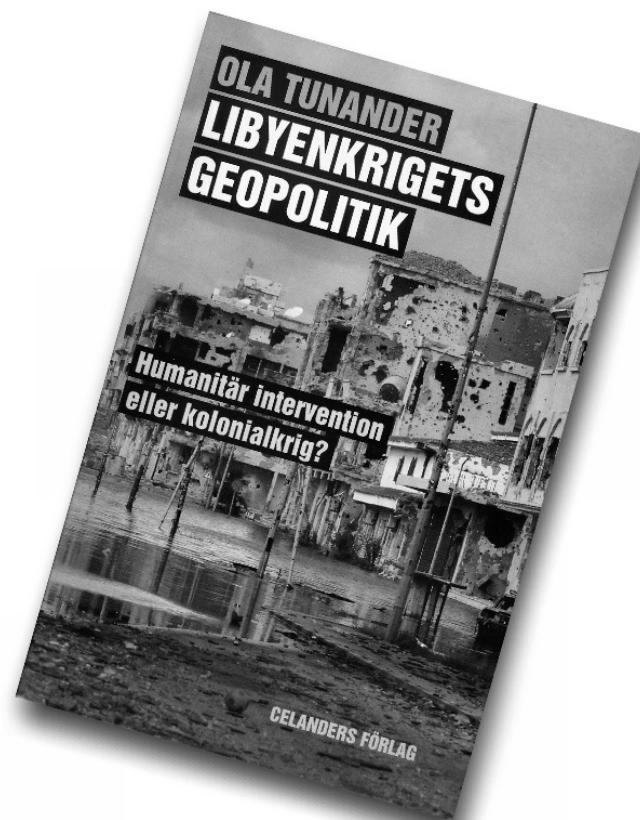
Ung Vänster, Blekinge

Blekinge

* "Nätverkets ändamål är att genom opinionsbildning verka för respekterandet av alla staters suveränitet och mot krig och imperialism. Därför vill nätverket främja en fredlig och alliansfri svensk utrikespolitik och stödja strävandena efter en rättvis världsordning." Stadgarna § 2.

Medlemmar i Blekingenätverket är 2013 Folket i Bild/Kulturfront, Blekinge, Kommunistiska Partiet, Karlshamn, Miljöpartiet, Blekinge, Ronnebys Nätverk mot krig, Vänsterpartiet, Blekinge.

*Ur Åke Kilanders recension av Ola Tunanders bok
"Libyenkrigets geopolitik – Humanitär intervention eller
kolonialkrig?", Folket i Bild/Kulturfront 2/2013:*

"Den bild Ola Tunander ger av kriget i Libyen 2011 stämmer inte med den gängse. (...)

Det var ett sedan lång tid planerat angrepp från Frankrikes, Storbritanniens och Förenta Staternas sida för att ta kontroll över Libyens olja och bryta dess militära och politiska inflytande i Afrika.

Flyganfallen övades året före och säkerhetsstyrkor från Qatar, den nya bundsförvanten, användes för ledning och samordning på marken tillsammans med brittiska och amerikanska specialstyrkor.

Världsopinionen försågs med falska uppgifter om antalet dödsoffer och vilka som sköt på vilka, vanställde Gaddafis tal och demoniserade honom.

De stora massakrerna – utöver Natos bombningar – utfördes av rasistiska rebeller i Benghazi och Misrata på svarta ekonomiska flyktingar från söder. Men de framställdes som Gaddafis legosoldater.

Desinformationen spreds av Al Jazira, nyhetskanalen i Qatar, som numera i vissa lägen går Förenta Staternas ärenden.

PR-firmor som The Harbour Group och Patton Boggs anlätades och propagandan vidarebefordrades via rebellernas blixtnabbt etablerade internationella mediecentrum.

Journalister och politiker, inte minst de svenska, återgav den vidunderligt samstämmigt. Uppgifter om motsatsen från tillförlitliga källor fanns men drunknade i det mediala flödet.

Västmakterna störtade den lagliga regeringen i Libyen – ungefär som i Irak 2003 – men till priset av en förstörd statsapparat, en raserad ekonomi och ett samhälle präglad av stammotsättningar och kriminella gäng.

Ola Tunander gräver föredömligt i källorna – han läser till exempel Gaddafis tal – och visar övertygande att den bild av kriget som pumpades ut och dominerade i början av kriget var grundfalsk. (...)

Hur kunde så många politiker och journalister, inte minst på vänsterkanten, agera i flock?"